

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Les vertus des Anges des 4 éléments (pendant la nutrition)

Virtuțile/Capacitățile Îngerilor celor 4 elemente (în timpul nutriției)

Conferința din data de 16.07.1971

În toate fructele și legumele există Pământ, Apă, Aer și Căldură. De aceea, a mânca în tăcere și în(tr-o stare de) iubire reprezintă un mod de a ne lega de Îngerii celor 4 elemente: Îngerul Pământului, Îngerul Apei, Îngerul Aerului și Îngerul Focului.

Când rostesc cuvintele «Îngerul Pământului», «Îngerul Apei», «Îngerul Aerului» și «al Focului», vă spuneți: «Dar de ce să ne legăm ? La ce folosesc toate acestea ?». Dar cum fiecare Înger reprezintă anumite calități și virtuți: Îngerul Pământului reprezintă soliditatea, fermitatea; Îngerul Apei reprezintă viața și puritatea; Îngerul Aerului reprezintă gândirea, inteligența, iar Îngerul Focului reprezintă iubirea sacră. Așa încât, mâncând cu iubire, cu gândul, cu buna voință, în starea cea mai pură, atunci desigur, vor exista rezultate extraordinare ale acestei nutriții/hrăniri. Hrănirea va deveni ceva absolut minunat. Vom extrage, vom reține elemente, particule cu totul noi. În timp ce dacă mâncăm așa, automat, fără iubire, în zgomot, (în mod) dezordonat, desigur că organismul va extrage (câte ceva). Drept dovadă, omul continuă totuși să trăiască, să muncească, să se descurce, dar, cu toate acestea, nu va extrage lucrurile/elementele cele mai subtile. Aceasta este problema: să reușești să extragi particulele cele mai eterice, cele mai sublime, cele mai subtile. Aceasta este problema unei bune hrăniri. Nu trebuie să spunem, după aceea: «Oh. Indiferent cum mănânc, extrag totuși forțe, materiale... Mă descurc». Da, sigur... dar nu veți extrage particulele cele mai eterice cele mai divine și de aceea nu aveți nici o dorință, nici un imbold, nici un stimul pentru a vă lăsa în lucrări, în exerciții, în lucruri care cer altceva. N-au nici un fel de dispoziție. Particulele pe care le-au extras le pun la treabă, pentru a tăia, pentru a lovi, pentru a sparge, pentru a se bate, pentru a-i ocărâ pe ceilalți. Pentru asta sunt materialele.

Dar pentru a se ruga, a medita, pentru a compune, pentru a crea, pentru a admira, pentru a adora, pentru a se înălța, pentru a merge până la infinit, nu există nici o dorință, pentru că nu posedă micile particule care să-i împingă (către așa ceva).

Iată utilitatea faptului de a ști să mănânci cum trebuie. Există o latură mereu uitată, complet ștearsă. Oamenii n-au văzut-o. În timp ce Inițiații văd ceea ce nu se vede nicidecum: ei văd ceea ce este subtil, invizibil, imponderabil și în aparență inexistent. Dar iată că totul este aici/în aceste lucruri. Cum vă spuneam într-o altă conferință: la început, în trecut, oamenii își imaginau că tot ce este esențial, tot ce contează, ceea ce era valabil, ceea ce are cu adevărat valoare sunt lucrurile dense, care atârnă greu/cântăresc mult, concrete... Iar apoi, din ce în ce mai mult, făcând studii, au descoperit că ceea ce este invizibil, impalpabil, imponderabil – ca vitaminele și hormonii – este mult mai important decât tot restul. Ca hindușii, care au descoperit și sunt în căutarea acelor particule eterice care există în atmosferă, care se numesc «prana», pe care soarele le depune... Dacă prin respirație, prin contemplație, reușim să le acumulăm, să le mâncăm, să le bem, să le absorbim, ooo, putem prelungi viața, putem deveni stăpâni pe orice situație, putem deveni inteligenți, putem deveni clarvăzători. Deci, în aceste particule există o forță necunoscută oamenilor. Așa cum v-am spus, știința va ajunge, așadar, într-o zi, să înțeleagă... ea deja a început să nu se mai ocupe atât de mult de organe, pentru că organele, care sunt atât de dense, atât de mari, nu domină situația... există mici glande, undeva, care se numesc endocrine și totul depinde de secrețiile lor. Dar (oamenii de știință) s-au oprit aici. Dar eu am spus: Nu, nu, nu... Hai, mergeți mai departe, veți vedea că glandele endocrine depind la rândul lor de lucruri și mai mici, mai minuscule și mai infinitezimale și așa mai departe, până la infinit. E greu să-i convingi, vedeți voi?! Chiar și glandele endocrine depind de ceva. Căci de ce sunt ele dereglate, uneori, de ce secretă uneori prea puțin sau deloc sau prea mult? Cine le-a obligat? Vedeți? Și cum gândul și sentimentele nu există, nu pot fi văzute, nu sunt reale, ei nu pot descoperi că există forțe și mai subtile decât glandele endocrine. Așa că medicina s-a oprit la glandele endocrine și la vitamine. Iar eu vin și spun că există lucruri și mai puternice, și mai subtile, și mai importante decât vitaminele și decât glandele endocrine.

Și veți vedea că voi avea dreptate. Într-o zi oamenii vor ajunge să descopere lucrurile acestea. Pentru că eu nu v-am înșelat/indus în eroare niciodată. Și cum de văd eu lucrurile acestea? Aaa, eu sunt pe alt drum, care îmi permite să văd lucrurile altfel. Și de mult vreau să vă așez pe acest drum, dar voi preferați celălalt drum, pentru că este bine bătut. S-a mers prea mult pe acest drum... și nu trebuie să te abați pe astfel de drumulețe, că nu știi pe unde te vei rătăci într-o zi. Ca Sacha Guitry (actor și autor de comedii și de film – 1885 – 1957 – n.t.), care a spus măcar o frază de bun simț, cel puțin una – dacă nu vor mai fi fiind și

altele și probabil că sunt, pentru că era un om care, totuși... dacă priviți dramele, piesele, filmele lui... sunt multe, prea multe lucruri – câtă vorbărie, câte discuții, ce limbaj, ce cuvinte – dar apoi, nu rămâne nimic din ele, când pleci. Și ce spunea el, deci, acest Guitry ? El spunea: «(Prietenii ???), există două drumuri: unul pe care merge toată lumea și un altul, care este oarecum necunoscut. Și nu vă recomand să mergeți pe acest drum cunoscut, pentru că este foarte stricat, dat fiind că toată lumea merge pe el; așa că nu e bun, e atât de stricat drumul acesta, e plin de gropi... nu vă sfătuiesc – a spus el – să o luați pe acest drum, pentru că toată lumea merge pe acest drum». Este, totuși, înțelept ce spune. Iată, deci, dragi frați și surori, două cuvinte despre cei 4 îngeri. Atunci când mâncați, nu vă puteți ocupa un pic de acest lucru ? În loc să spuneți «Stai puțin, îmi datorează atât și dacă-l întâlnesc, o să vadă el ! Mi-a zis cuvintele acelea, n-o să-l iert !». Și atunci mâncați, mâncați, fără să observați că v-ați otrăvit hrana. Și apoi vă spuneți: «Dar de ce simt asta, acreala/aciditatea ? Farmacia e coala ? Și hai, toată ziua !». Și n-a văzut că s-a otrăvit singur, cu gândurile sale rele.

Așadar, dragi frați și surori, în timpul meselor trebuie să reușiți să lăsați totul de-o parte și să spuneți: «Iată, voi, cei 4 Îngeri, sunteți aici, în hrană. Este o parte solidă, una lichidă, există gaze, există o latură eterică, există căldură. Așadar: «Înger al Pământului, al Apei, al Aerului și al Focului, dați-mi cele 4 virtuți, cele 4 calități !». Da, pe tot parcursul mesei. Și veți vedea apoi, după câțiva timp, ce veți câștiga. Astfel vă deplasați, înaintați, mergeți, vă luminați, vă înnobilați, vă înfrumusețați, este extraordinar !

Altfel ne chircim, ne chircim, regresăm, ne prostim, cu o hrănire care nu este corectă. Hrănirea produce foarte, foarte multe transformări asupra oamenilor – în bine sau în rău – dar ei n-au observat. Cum mâncăm, ce mâncăm, când mâncăm, cât mâncăm și în ce fel mâncăm. Ei s-au oprit doar la două lucruri: ce să mâncăm – altfel spus calitatea – și cât să mănânce. Iar celelalte trei, care sunt mult mai importante, le-au lăsat de-o parte. Celelalte n-au nici o importanță ! Dar ce să mănânci ?! (Da, asta da !) Și cât să mănânci ! Da, s-au oprit doar la două aspecte: la calitatea hranei – adică o carne bună, mezeluri, șuncă, cârnați, nu-i așa, în fine... sau caltaboși, cu sânge în ei – un sânge contaminat.

Oamenilor le plac mult caltaboșii, mult. Și caltaboșii sunt hrana cea mai impură.

Așadar “Poftă bună, poftă bună !”.

Iată un gând formidabil !